

ΑΝΕΛΙΞΗ ΣΤΗΝ ΣΥΜΠΙΑΝΤΙΚΗ ΙΕΡΑΡΧΙΑ

Του Αλέκου Χαραλαμπίδου

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΛΙΒΕΤ

Καθώς καθόμασταν με τον Μάνο σε μία καφετέρια στο Αγρίνιο, μας πλησίασε ένα ζευγάρι και η γυναίκα πήρε την πρωτοβουλία και είπε:

«Κύριοι είμαι η Μοίρα και ο άνδρας μου ο Ειμαρμένος. «Μπορούμε να καθήσουμε;»

«Παρακαλώ, είπα, κερνάμε και καφέ».

«Εγώ είμαι ο υπασπιστής και από δω ο βασιληάς», είπε ο Μάνος χαριτολογώντας, βλέπετε με αποκαλούσε βασιληά!

Καθώς το ζευγάρι έπινε τους espressos που παράγγειλε, η Μοίρα είπε:

«Κύριοι είμαστε από το Λιβέτ, εκεί είναι μία από τις τρεις πηγές της γνώσης και η παρακαταθήκη του θεού...»

«Και οι άλλες δύο που είναι;», είπε ο Μάνος.

«Στον Άξιο Χώρο και στο Νικά»,είπε ο Ειμαρμένος.

«Α! ξέρετε, εγώ έχω πρόσβαση στον Άξιο Χώρο», είπε ο Μάνος.

«Ρε, παιδιά, για καθήστε, εγώ δεν ξέρω τίποτε;» είπα.

«Κύριοι σας κάνουμε δώρο ένα ταξίδι στο Λιβέτ, είστε;», είπε η Μοίρα.

«Και πως θα πάμε;», είπα.

«Με την Νοόσφαιρα», είπε ο Ειμαρμένος.

Μας πήραν με το αμάξι τους και μας πήγαν σε ένα αγρόκτημα, εκεί στον αγρό, ήταν ένα περίεργο αντικείμενο και μπήκαμε μέσα. Σε μισή ώρα βρισκόμασταν στο Λιβέτ.

Μας πέρασαν μέσα από ένα κτήριο τεράστιο, που ήταν κτισμένο πάνω σε ένα βουνό, περάσαμε διαδρόμους και μας πήγαν σε ένα πορφυρό πολυτελές δωμάτιο. Εκεί, πίσω από ένα γραφείο που πίσω του ήταν μία τεράστια βιβλιοθήκη, καθόταν ένας γεράκος.

«Συνεστώτες καλώς ήλθατε στο Λιβέτ και στον χώρο της καταξίωσης της αγάπης» είπε ο γεράκος.

«Ποιος είστε;», ρώτησα.

«Ο Πρεσβύτερος ο εικοστός», είπε ο γέρος.

«Και πόσοι είναι οι Πρεσβύτεροι και τι είναι αυτοί;» είπα

«Είναι 24 και κάθε 2000 χιλιάδες χρόνια κάνουμε ένα πείραμα» είπε ο γεράκος. Τάχασα. «Και καλά» λέω, «που βρίσκονται αυτοί και τι θρησκεία έχουν;»

«Στην Έλυπτο, στον Άξιο Χώρο, Στην Φρωσία, στο Αγρίνιο και αλλού» είπε.

«Αλέκο θυμάσαι που μιλάγαμε για την Αποκάλυψη, δεν καταλαβαίνω» είπε ο Μάνος.

ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΝΟΥ

«Ήταν που λέτε συνεστώτες, ο Λέων, που τίμησε την επιστήμη και την αρρενωπότητα...» είπε ο γέρος και τον διέκοψα.

«Πότε έγινε αυτό;» .

«Πριν και κατά την είσοδο του Χρυσοχού», είπε ο γέρος.

«Α! καλά, θα μας φέρει χρυσάφι», είπε ο Μάνος.

«Ο Λέων πίστευε ότι επικοινωνούσε με το μυαλό με εξωγήινους» είπε ο γέρος.

«Καλά και πως γίνεται αυτό;» ρώτησε ο Μάνος.

«Να, έτσι, κάθεται ο εξωγήινος πίσω από ένα υπολογιστή, μιλά σε ένα μικρόφωνο που στέλνει το σήμα σε ένα ταλαντωτή και αυτό φθάνει στο μυαλό που ακούει στην δική του συχνότητα. Και ένας δέκτης που μεταφέρει το σήμα σε συσκευή του υπολογιστή, δίνει και γραπτά και ηχητικά την συντονισμένη σκέψη σου, που είναι αυτή ηλεκτρομαγνητικά κύματα...»

«Λές αυτό να έμαχναν να βρουν οι Σοβιετικοί και οι Αμερικάνοι στο πρόγραμμα ελέγχου του νου;» ρώτησα τον Μάνο.

«Ο Λέων διέπρεψε και οι ομάδα σοφών του διαστήματος του έδινε το ένα μετά το άλλο άστρα, δείγμα αξιοσύνης και ανέλιξης στην ιεραρχία των κοινοτήτων του διαστήματος...»

«Αναξ, μήπως και συ όταν με άριστα το δέκα παίρνεις έντεκα, όταν έλεγες;» ρώτησε ο Μάνος.

ΛΕΩΝ, Ο ΕΙΜΑΡΜΕΝΟΣ

«Και το πείραμα;» ρώτησα.

«Ο Λέων ήταν το πείραμα, ήταν ο ειμαρμένος. Όταν έφθασε τα 13 άστρα, σκέφτηκε ότι υπαρχηγός στο διάστημα, πρέπει να ασκήσει πολιτική στην γη. Τότε πλησίασε ένα Ακραίο και του πρότεινε να δώσει μία επιστημονική του εργασία, σε ένα καθηγητή Ακραίο, για να υποχρεώσει τους Ακραίους να συνεργαστούν...»

«Και τι ήταν οι Ακραίοι;» ρώτησα.

«Κυβερνούσαν την γη και τότε έγινε ένα τροχαίο ατύχημα στον Λέοντα, του χάλασαν τα φρένα. Δεν έπαθε τίποτε, βλέπετε είχε προαίσθηση να μην τρέχει.»

«Βοήθησε και κάποιος άλλος;» ρώτησε ο Μάνος.

«Βοήθησε ο Θετικός. Τότε τον πλησιάζει ένας καθηγητής και του λέει του Λέοντα, θα σου δώσω να κάνεις διδακτορικό όπως λέτε και ο Λέων άρχισε να συγγράφει φιλοσοφική εργασία»

«Θα πήρε και άλλο αστέρι στο διάστημα» είπε ο Μάνος.

«Πήρε και με λίγο περιπετειώδη τρόπο έγινε αρχηγός του διαστήματος από την γη. Τότε άρχισε τις μεταρρυθμίσεις, η βασιλεία του διαστήματος έγινε προεδρευόμενη δημοκρατία. Και πρότεινε και πρωθυπουργό να εκλεγεί, τον στρατηγό Μιχαήλ...»

«Και καλά που τον ήξερε;» ρώτησε ο Μάνος.

«Ήταν αυτός που τον βοήθησε όταν κινδύνευε από τον Αντίρροπο Μους και το ήξερε. Μόνο ο επίτιμος τον περνούσε σε αστέρια, αυτός ήταν ανενεργός. Με τις μεταρρυθμίσεις απέδειξε ότι δεν ήταν βασιλικός και ότι αυτό το χρησιμοποίησε σε πειθαρχία προς το διάστημα, όταν είχε βασιλεία ».

«Θα ξεπέρασε και τον επίτιμο» είπε ο Μάνος.

«Ο Λέων συνεστώτες έγινε γνώστης του σύμπαντος και του θεού και ευχήθηκε να μην έχει λάθος στις αναλύσεις, βλέπετε έπρεπε να υλοποιηθεί το σχέδιο του θεού.»

«Και το υλοποίησε;» ρώτησε ο Μάνος.

Ο γέρος σήκωσε τα μάτια στον ουρανό. «Δεν πιστεύω σε θαύματα» είπε ο γέρος, «πιστεύω όμως στο θείο σχέδιο και την θεία Πρόνοια. Ο Λέων γνώριζε και με περίεργο τρόπο υλοποίησε το σχέδιο του Θεού..»

«Και ποιο ήταν το θείο σχέδιο;» ρώτησα.

Ο γέρος με κοίταξε στα μάτια, μας πήγε και μας πήγε στο άλλο δωμάτιο και μας έδειξε το χρυσελεφάντινο άγαλμα του Δία. «Τι ,υπάρχει; φώναξα, «είναι θεός ή άνθρωπος;»

Ο γέρος ήλθε μπροστά μου, με κοίταζε περίεργα και πίσω και πάνω μου ήταν το άγαλμα. «Είναι ο άνθρωπος θεός, όταν όμως φτιάχνει ανθρώπινο κοινωνικό σύστημα»

«Και ο Λέων, τι έκανε;» ρώτησε ο Μάνος.
«Ο Λέων, έκανε το χρέος του, απέναντι στους ανθρώπους και το θεό», είπε ο γέρος και απομακρύνθηκε στον λαβύρινθο του οικήματος και χάθηκε.
Ήρθε η Μοίρα και ο Ειμαρμένος, μας κοίταξαν με καλωσύνη, «Παιδιά, γράψτε ένα άρθρο όταν έρθει καιρός στο Αγρίνιο» είπε η Μοίρα.
Η Νοόσφαιρα απογειώθηκε και από ένα μικρό τηλεσκόπιό της είδα μία έκρηξη στον ήλιο και ένα πίδακα φωτεινής ύλης να πηδάει σαν βεγγαλικό.
«Μάνο τι είναι η ύλη;» ρώτησα.
«Ουσία Θεού, θείο σχέδιο, κίνηση του κενού» είπε ο Μάνος.
«Μήπως ταπεινωμένοι ανίκανοι θα σβήσουμε στο κενό, ανεπιτήδευτοι εραστές του θείου;», ρώτησα.
«Άναξ, τι άνακτας είσαι, εμένα ρωτάς;» είπε.
Είχαμε ήδη προσγειωθεί στο αγρόκτημα και κοίταξα ψηλά στον ουρανό, μήπως και δω κανα αστέρι, σαν αυτό που οδήγησε τους μάγους. Ήταν εποχή που έπεφταν διάττοντες αστέρες και είδα τον Μάνο να με κοιτά με ένα διαπεραστικό βλέμμα και να χαμογελά.